

LIKKUTEI TORAH • SHIR HASHIRIM • MAAMAR 42

ביאור ע"פ כי כאשר השמים כו'

Explication de « Car de même que les cieux... »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/shir-hashirim/42/

1 ביאור ע"פ כי כאשר השמים כו'. הנה השמים בחינת תשובה עילאה כסאי הוא השפלת הגוף והמדות. הנה איתא בתיקונים שבאצילות איהו וחיהי וגרמוהי חד בהון.

Explication du verset: «Car, de même que les cieux...», etc. Les «cieux» correspondent au niveau de la techouva supérieure (techouva ila'a); «Mon trône» désigne l'abaissement du corps et des attributs émotionnels (midot). Il est enseigné dans les Tikkounim que, dans le Monde d'Atsilout (Émanation), «Lui, Ses forces vitales et Ses réceptacles ne font qu'un en eux» (ihou ve'hayohi ve-garmohi 'had behon).

הנה נפש רוח נשמה יש להם בחי' כלים היינו שהם בחי' אור פנימי שמתלבש בכלי נשמה במוח ורוח בלב כו'

Or, néfesh, roua'h et nechama ont l'aspect de réceptacles; c'est-à-dire qu'elles sont de l'ordre d'une lumière intérieure revêtue dans un réceptacle: la nechama dans le cerveau et le roua'h dans le cœur, etc.

ובחי' חיהי יחדה אין להם בחי' כלים כ"א הם בבחי' מקיף לבד והם ב' מקיפים למ"ד מ"ם דצלם.

Mais les niveaux de 'haya et de ye'hida n'ont pas d'aspect de réceptacles; ils sont seulement de l'ordre d'une lumière enveloppante (makif), et constituent les deux lumières enveloppantes, le la-med et le mem du tsélem («image»).

2 ויוכן עד"מ באדם אנו רואים שיש בחי' אור וכלי בחכמה שבמוחו וגם לבוש דהנה כח השכלי המשכיל על כל דבר חכמה אינו מעצמות הנפש ממש כ"א הוא בחי' התפשטות הנפש

Cela se comprendra par une analogie tirée de l'être humain. Nous voyons que, dans la sagesse de son cerveau, il y a l'aspect de la lumière et du réceptacle, ainsi qu'un vêtement. En effet, la faculté intellectuelle qui saisit chaque sujet de sagesse ne relève pas de l'essence même de l'âme; elle est plutôt un aspect de l'extension de l'âme.

ולכן יש בו שינויים פעם הוא בגדלות ופעם לא כן שמוחו ושכלו אינו זך וצלול כ"א מכולכל כו' והנפש עצמה אין שייך בה שינויים

C'est pourquoi elle connaît des changements: tantôt elle est dans un état d'ampleur (gadlout), tantôt ce n'est pas le cas, car l'esprit et l'intellect ne sont pas purs et limpides, mais confus, etc. L'âme elle-même, en revanche, ne connaît pas de changements.

אלא שכח השכל הוא בחי' כלי שמקבל השפע הנמשך לו מהנפש והנפש היא האור המאירה בתוך הכלי שהוא כח השכל

En réalité, la faculté intellectuelle est l'aspect d'un réceptacle qui reçoit le flux qui lui parvient de l'âme, et l'âme est la lumière qui brille à l'intérieur du réceptacle, lequel est la faculté intellectuelle.

(ומזה י"ל [יש לומר] שיובן ענין אורא שלמעלה ממו"ס [ממוחא סתימאה] שי"ל [שיש לומר] שזהו האור המאיר לכח הכל וכמ"ש במ"א בענין אור ואור) והדבר חכמה שמשכיל הכח השכלי

(De là, on peut dire que l'on comprendra la notion de l'Avira qui se situe au-dessus de Mocha Stimah — le cerveau caché : on peut dire que c'est la lumière qui brille dans la faculté de tout, comme cela est expliqué ailleurs au sujet de avir (air) et or (lumière).) Et le sujet de sagesse que saisit la faculté intellectuelle,

כמו חכמת התכונה ודומיה מה שמבין איזה דבר פרטי זהו רק בחי' לבוש שמלביש את כח השכל וכמ"ס [וכמו כן] עד"מ בענין המדות כח האהבה מה שמתאווה לאיזו דבר

comme la science de l'astronomie et les matières semblables : ce qu'il comprend d'un sujet particulier n'est que l'aspect d'un vêtement qui revêt la faculté intellectuelle. De même, par analogie, en ce qui concerne les attributs émotionnels (midot) : la faculté d'amour, c'est-à-dire le fait de désirer quelque chose,

וכן כח החסד הוא בחי' כלי להנפש ע"ד הנ"ל בכח השכל וחיצוניות המדה מה שגומל חסד והיא השפעת החסד זהו בחי' לבוש

et de même, la faculté de 'Hessed (bonté) est l'aspect d'un réceptacle pour l'âme, selon le modèle exposé plus haut à propos de la faculté intellectuelle. Quant à la dimension extérieure ('hitsoniyout) de l'attribut — le fait d'accomplir un acte de bonté, qui est le don de 'Hessed —, c'est l'aspect d'un vêtement.

(וכח החסד נק' חיצונית הכלי לגבי כח האהבה שהיא פנימית הכלי כמ"ש במ"א) אף שלכאורה נראה שהתהוות המדות הוא רק מהשכל

(La faculté de 'Hessed est appelée la dimension extérieure du réceptacle, par rapport à la faculté d'amour, qui en est la dimension intérieure (pnimiyout), comme cela est expliqué ailleurs.) Bien qu'à première vue, il semble que les attributs émotionnels ne prennent naissance qu'à partir de l'intellect,

כי לפי שכלו יהולל איש באמת זה אינו דמ"מ הם ג"כ כלים להנפש ואור מהנפש נמשך ומאיר בהם

car, en vérité, « l'homme est loué selon son intelligence », cela n'est pas exact. Car, néanmoins, elles aussi sont des réceptacles pour l'âme, et une lumière provenant de l'âme se déploie en elles et y brille ;

רק שהם רחוקים יותר מהנפש ומקבלים מהנפש ע"י אמצעות חב"ד [חכמה בינה ודעת] שדרך המוחין נמדד ונמשך השפע ואור הנפש להכלים שהן המדות כו'.

Elles sont seulement plus éloignées de l'âme et reçoivent d'elle par l'intermédiaire de 'Hokhma (sagesse), de Bina (compréhension) et de Daat (connaissance) ; car c'est par le biais de l'intellect (mo'hin) que le flux et la lumière de l'âme sont mesurés et acheminés vers les réceptacles, qui sont les attributs émotionnels, etc.

נמצא כלל העולה שכל עשר בחינות הנפש חב"ד [חכמה בינה ודעת] ומדות הם רק כלים של הנפש והיא הנפש היא האור המאיר בתוכן אך בענין השכל יובן הדבר היטב יותר ממה שיוכן בענין המדות וכנ"ל.

Il s'ensuit, en guise de conclusion générale, que les dix niveaux de l'âme — 'Hokhma, Bina et Daat, ainsi que les attributs émotionnels — ne sont que des réceptacles de l'âme, et que l'âme elle-même est la lumière qui brille en eux. Toutefois, dans le cas de l'intellect, la chose se comprend mieux que dans celui des attributs émotionnels, comme indiqué plus haut.

3 וכמ"כ [וכמו כן] יובן עד"מ למעלה ענין חיוהי וגרמוהי שהן בחי' אורות וכלים פי' גרמוהי נק' כלים דאצילות כמו עד"מ המדות דאצילות הם רק בחי' כלים של המאציל א"ס ב"ה

De même, on comprendra, à titre d'analogie, la notion de « Ses forces vitales et Ses réceptacles » en haut: ce sont l'aspect des lumières et des réceptacles. Autrement dit, les « réceptacles » désignent les réceptacles du Monde d'Atsilout (Émanation); ainsi, par exemple, les attributs émotionnels d'Atsilout ne sont que des réceptacles de l'Émanateur, l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il,

כמאמר אליהו חסד דרועא ימינא כו' שהם נק' בחי' גוף לגבי האור הנמשך ומתלבש בהם מא"ס ב"ה והאורות נק' חיוהי.

comme dans la parole d'Eliyahou: « 'Hessed est le bras droit », etc.; ils sont appelés l'aspect d'un corps par rapport à la lumière qui est attirée et s'investit en eux depuis l'Infini, béni soit-Il. Les lumières, elles, sont appelées « Ses forces vitales ».

אך המאציל אי"ס ב"ה הוא למעלה מעלה מבחי' אור ולא כמו במשל נפש שהנפש עצמה היא האור המאיר בתוך הכלים משא"כ אי"ס ב"ה הוא למעלה מעלה

Mais l'Émanateur, l'Infini, béni soit-Il, est très, très au-dessus du niveau de la lumière. Il n'en va pas comme dans l'analogie de l'âme, où l'âme elle-même est la lumière qui brille à l'intérieur des réceptacles ; l'Infini, béni soit-Il, est, au contraire, très, très au-dessus

(מבחי' אור של הכלים וזהו ישת חשך סתרו שהוא למעלה אפי' [אפילו] מבחי' אור מקיף כו')

(du niveau de la lumière des réceptacles ; c'est là le sens de : « Il fit des ténèbres sa retraite », ce qui est au-dessus même du niveau de la lumière enveloppante, etc.)

רק שממנו נמשכים האורות וזהו ענין איהו וחיוהי איהו היינו עצמות המאציל חיוהי הם הא ורות גרמוהי הם הכלים

mais les lumières sont attirées de Lui. Tel est le sens de « Lui et Ses forces vitales » : « Lui » (ihou) désigne l'essence de l'Émanateur ; « Ses forces vitales » ('hayohi) désigne les lumières ; « Ses réceptacles » (garmohi) désigne les réceptacles.

והנה זהו הכל בחי' נר"נ [נפש רוח נשמה] שהם בחי' אורות המתלבשים בכלים כנ"ל בענין המשל אבל חיה יחידה אין להם בחי' כלי להתלבש בה כ"א הם בחי' מקיפים :

Or, tout cela relève du niveau de Néfèch, Roua'h et Néchama, qui sont des lumières investies dans des réceptacles, comme cela a été expliqué plus haut à propos de l'analogie. Mais 'Haya et Yé'hida n'ont pas de réceptacle dans lequel s'investir ; elles sont plutôt de l'ordre des [lumières] enveloppantes (makifim).

4 (קיצור. ענין נר"נ [נפש רוח נשמה] יש להם כלים היינו כח השכל הוא כלי והשכל שמשכיל הוא לבוש להכלי

(Résumé : Au sujet de nefesh, ruach et neshamah : ils ont des réceptacles. Autrement dit, la faculté intellectuelle est un réceptacle, et l'idée qu'elle saisit est un vêtement pour ce réceptacle.

ואמנם האור הוא הנשמה הנמשך בכח השכל ועד"ז הרוח במדות כמ"כ [כמו כן] למעלה זהו ענין חיוהי וגרמוהי כי למעלה גם האור אינו רק הארה מהעצמות והנה חיה יחידה הם אורות מקיפים שאין להם כלים):

Mais la lumière est la neshamah, qui est attirée dans la faculté intellectuelle, et de même, la ruach dans les attributs émotionnels. Il en va ainsi également en haut : tel est le sens de « Ses forces vitales » et de « Ses réceptacles », car, en haut, même la lumière n'est qu'un rayonnement de l'Essence. Quant à chayah et yechidah, ce sont des lumières englobantes qui n'ont pas de réceptacles.)

5 ב ועתה צ"ל ענין השמים כסאי דהנה ידוע שבאמת עצמות א"ס ב"ה לאו מכל אלין מדות דאצילות איהו כלל ואצילות המדות הוא כדי לאנהגא בהון עלמין.

2. Il nous faut maintenant comprendre le sens de « Les cieux sont Mon trône ». En effet, il est bien connu qu'en vérité, l'essence de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, « n'est aucun de ces » attributs du Monde d'Atsilout (Émanation), « en aucune façon », et que les attributs ont été émanés « afin de gouverner les mondes par leur intermédiaire ».

אך באמת צ"ל כיון שהמדות דאצילות נק' עכ"פ [על כל פנים] גופא לגבי אור המאיר מא"ס ב"ה ואין ערוך כלל המדות שבנבראים דבי"ע לגבי המדות דאצילות

Mais il nous faut en vérité comprendre ceci : puisque les attributs d'Atsilout sont, tout au moins, qualifiés de « corps » par rapport à la lumière qui émane de l'Infini, béni soit-Il, et que les attributs des êtres créés dans les mondes de Béria (Création), de Yetsira (Formation) et d'Assiya (Action) sont sans aucune commune mesure avec les attributs d'Atsilout,

כמו שאין ערוך הגוונים אדום ולבן גשמיים לגבי המדות חו"ג [חסד וגבורה] רוחניים שכנפש האדם שהרי גם הגוונים מורים על בחי המדות חו"ג [חסד וגבורה] שנמשכו ממש ממדות עליונות

de même que les couleurs physiques, le rouge et le blanc, sont sans commune mesure avec les attributs spirituels de 'Hessed (bonté) et de Guevoura (retenue) dans l'âme humaine. Car les couleurs aussi indiquent les attributs de 'Hessed et de Guevoura, qui ont effectivement été attirés des attributs supérieurs

בהשתלשלות רבות עד שנעשו למטה בחי' גוונים גשמיים גוון לבן נמשך ממדת החסד וגוון אדום מגבורה וכמ"ש בפרדס בשער הגוונים וכן כסף וזהב גשמיים מורים על חו"ג [חסד וגבורה] שנמשכו בהשתלשלות רבות

à travers de nombreux stades de descente (hichtalchelout), jusqu'à devenir ici-bas des couleurs physiques: le blanc est attiré de l'attribut de 'Hessed, et le rouge de celui de Guevoura, comme l'explique le Pardes, dans le Portique des couleurs. De même, l'argent et l'or physiques indiquent 'Hessed et Guevoura, attirés à travers de nombreux stades de descente.

והרי עכ"ז [עם כל זה] נראה בחוש שאין להם ערך ודמיון לגבי מדת חסד וגבורה רוחניים שבנפש האדם דמה דמיון גוון לבן לגבי חסד והאהבה כו'

Et pourtant, malgré tout cela, il est manifeste qu'ils sont sans commune mesure et sans ressemblance avec les attributs spirituels de 'Hessed et de Guevoura dans l'âme humaine; car quelle ressemblance y a-t-il entre la couleur blanche, d'une part, et la bonté et l'amour, etc., d'autre part?

כמ"כ [כמו כן] ויותר מכן אין ערוך המדות רוחניים שבנפש לגבי מקורם המדות דאצילות שנבראו מהן נר"נ [נפש רוח נשמה] שבאדם

De même, et à plus forte raison, les attributs spirituels de l'âme sont sans commune mesure avec leur source, les attributs d'Atsilout, dont ont été créés le néfesch, le roua'h et la nechama de l'homme.

שהרי מה שנק' הקב"ה רחמן א"א לומר שהוא מעין ואופן הרחמנות שבאדם שהוא בחי' התפעלות ממש
Ainsi, lorsque le Saint béni soit-Il est qualifié de «Miséricordieux», il est impossible de dire que cela soit du même type et de la même nature que la compassion chez l'homme, qui consiste en un véritable émoi émotionnel (hitpaalout).

אבל הקב"ה כתיב ביה אני הוי' לא שניתי ואין שייך בו ית' התפעלות ושינוי כ"א בחי' הרחמים שלמעלה הוא באופן ומהות נעלה לאין קץ ממהות הרחמים שבנבראים

Mais il est écrit à propos du Saint béni soit-Il: «Moi, Havaya, Je n'ai pas changé», et l'émoi et le changement ne s'appliquent pas à Lui, béni soit-Il; la miséricorde d'en haut est plutôt d'un ordre et d'une nature infiniment supérieurs à la nature de la miséricorde chez les êtres créés.

לכן גם הנביאים לא השיגו רק עד בחי' נוי"ה [נצח והוד] שהוא תולדות של המדות ולא יוכלו להשיג המדות עצמן

Ainsi, même les prophètes n'atteignirent que le niveau de Netsa'h (victoire) et de Hod (splendeur), qui sont les ramifications des attributs émotionnels, et ne purent atteindre les attributs eux-mêmes.

וגם מה שהשיגו בחי' נוי"ה [נצח והוד] היינו ע"י התלכשות גמור בכריאה כו' וגם משרע"ה [משה רבינו עליו השלום] שזכה להשיג בחי' המדות עצמן היינו ג"כ רק בחי' אחוריים וכמ"ש וראית את אחורי כו'.

Et même ce qu'ils atteignirent du niveau de Netsa'h et de Hod le fut par leur investiture complète dans le Monde de Béria (Création), etc. Et même Moché, notre maître, paix soit sur lui, qui mérita d'atteindre les attributs eux-mêmes, ne saisit lui aussi que le niveau postérieur (a'horayim), comme il est écrit : « Tu verras Mon dos », etc.

6 וא"כ לפי"ז [לפי זה] צ"ל איך יכול להתהוות בחי' גי"ע [גן עדן] יושבין ונהנין מזיו שהוא תענוג של הנבראים איך יומשך זה

Si tel est le cas, il faut donc comprendre comment peut se former le niveau du Gan Eden, [où] « ils sont assis et jouissent du rayonnement », plaisir éprouvé par les créatures. Comment cela peut-il être attiré

מהמדות דאצילות מאחר שאין ערוך כלל השכל והתענוג והמדות שבנבראים אל המדות דאצילות וכמ"ש במ"א ע"פ ואנכי עפר ואפר.

des attributs d'Atsilout, puisque l'intellect, le plaisir et les attributs émotionnels des créatures ne sont absolument pas comparables aux attributs d'Atsilout, comme cela est expliqué ailleurs à propos du verset : « Et moi, je suis poussière et cendre » ?

אך הענין הוא דהנה מבואר בע"ח [בעץ חיים] שמ"א שיש פרסא ומסך המבדיל בין עולם האצילות לכריאה ומה שנמשך מהמדות דאצילות בכריאה היינו הארה שלהם שעובר דרך המסך הנ"ל

Mais voici l'explication. Il est expliqué dans Etz Chaim, Chaar 41, qu'une cloison (parsa) et un écran (massakh) séparent le Monde d'Atsilout du Monde de Béria, et que ce qui est attiré des attributs d'Atsilout en Béria est leur rayonnement, qui passe à travers l'écran susmentionné

(ועיין בע"ח [בעץ חיים] שמ"ז פ"א בשם הר"ג הלוי) ולא העצמיות המדות וע"י דוקא הוא שיוכל לימשך מהם ג"כ השפע בג"ע [בגן עדן] לנשמות הנבראים.

(voir aussi Etz Chaim, Chaar 47, chapitre 1, au nom de Rabbi G. HaLevi), et non l'essence des attributs. C'est précisément par ce biais que le flux provenant d'eux peut également être attiré dans le Gan Eden, vers les âmes créées.

וזהו השמים כסאי פ"י כמשל באדם כשיושב על הכסא שנשפל בחי' אחוריים של הגוף לישוב על הכסא

Et c'est là le sens de: «Les cieux sont Mon trône.» Autrement dit, selon l'image d'un homme qui s'assied sur un trône: la partie arrière (a'horayim) de son corps s'abaisse pour s'asseoir sur le trône,

וגם על ידי זה נשפל ראשו שכשעומד ראשו ומוחיו גבוהים מן הארץ וע"י הישיבה נשפל קומתו כך הוא ענין הפרסא הנ"ל שנק'

et de ce fait sa tête s'abaisse également; en effet, lorsqu'il est debout, sa tête et son cerveau sont élevés au-dessus du sol, tandis qu'en s'asseyant, sa stature s'abaisse. Ainsi en va-t-il de la cloison susmentionnée, qui est appelée

כסא שבו וע"י נמשכים ונשפלים המדות דאצי' הנק' גופא ועובר ונמשך הארתם בהפרסא להאיר בבריאה כדי שיתהוו מזה תענוג נברא [ועמ"ש מזה בד"ה פתח אליהו:

un «trône»: en elle et par son intermédiaire, les attributs d'Atsilout, appelés «corps», sont attirés vers le bas et abaissés; leur rayonnement traverse la cloison et s'y prolonge pour éclairer Béria, afin qu'un plaisir créé puisse en résulter. [Et voir ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par «Eliyahou ouvrit»:

7 קיצור. כיון ע"ס [עשר ספירות] שבנבראים אין ערוך כלל לגבי מהות ע"ס [עשר ספירות] דאצילות איך אפשר שמע"ס [שמע"ש ספירות] דאצי' יומשך ויתגלה בג"ע [בגן עדן] לנשמות דבי"ע אך זהו ע"י הפרסא שבינ אצי' לבריאה והיא הנק' כסאי]:

Résumé : Puisque les dix Séfirot des êtres créés sont sans aucune commune mesure avec l'essence des dix Séfirot du Monde d'Atsilout (Émanation), comment est-il possible que [quelque chose] des dix Séfirot d'Atsilout soit attiré et révélé dans le Gan Eden aux âmes de Béria, Yetsira et Assiya ? Cela se fait toutefois par l'intermédiaire de la cloison entre Atsilout et Béria, appelée « Mon trône ».

8 ג והנה בחי' כסא הנ"ל נמשך מבחי' שמים פי' שמים הוא תפארת דאימא שת"ת [שתפארת] נקי' שמים שכלול מאש ומים שהם חו"ג [חסד וגבורה] וגם שמים הם מקיפים

3. Or, le niveau du trône mentionné plus haut est attiré du niveau des cieux. Autrement dit, les «cieux» désignent le Tiferet d'Imma (Bina); car le Tiferet est appelé shamayim (cieux), puisqu'il est composé de esh (feu) et de mayim (eau), qui sont 'Hessed (bonté) et Guevoura (retenue). Les cieux sont également des [lumières] enveloppantes (makifim);

והיינו תפארת דאימא שנעשה כתר לז"א אשר בחי' כתר הוא יחידה שהוא בחי' מקיף והמקיף דיחידה הוא מקיף הראש והרגל בהשוואה אחת כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער העקודים פ"ה בהג"ה [בהגהה] ממה"ק [ממהדורא קמא] שלכן נקי' יחידה כו'

c'est-à-dire le Tiferet d'Imma qui devient Kéter (la Couronne) pour le Zeir Anpin (les attributs émotionnels); car le niveau de Kéter est celui de ye'hida, qui est un niveau de lumière enveloppante, et la lumière enveloppante de ye'hida enveloppe la tête et le pied de manière égale, comme il est écrit dans Etz Chaim, Sha'ar HaAkudim, chapitre 5, dans une glose de la première recension (mahadoura kama): c'est pourquoi elle est appelée ye'hida, etc.

ולכן כמו שמקיף על חב"ד [חכמה בינה ודעת] דז"א מלמעלה עד"מ כך הוא מקיף ג"כ מתחת רגליו מלמטה C'est pourquoi, de même qu'elle enveloppe le 'Hokhma, la Bina et le Daat du Zeir Anpin par le haut, à titre d'analogie, elle l'enveloppe aussi sous ses pieds, par le bas.

ולכן ממנו נמשך ג"כ הפרגוד והמסך שבין אצילות לבריאה (וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שמ"א שהמסך הוא החשמל שנמשך מבחי' בינה ומבואר בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ס"פ יתרו)

C'est pourquoi le rideau (pargod) et l'écran (masakh) entre le Monde d'Atsilout (Émanation) et Bé-ria sont également attirés de lui (comme il est écrit dans Etz Chaim, Sha'ar 41, que l'écran est le chachmal, attiré du niveau de Bina; et cela est expliqué dans le Ramaz, à la fin de la paracha Yitro

(בדף ע"ח) שסוד החשמל הוא בת"ת [בתפארת] בין דאימא בין דז"א נמצא שהמסך הנ"ל נמשך מת"ת [מתפארת] דאימא וזהו השמים ממש כסאי

(à la page 78), où il est dit que le mystère du chachmal se trouve dans le Tiferet, qu'il s'agisse de celui d'Imma ou de celui du Zeir Anpin. Il s'ensuit que l'écran mentionné plus haut est attiré du Tiferet d'Imma, et c'est là, littéralement, «Les cieux sont Mon trône».

אלא שמ"מ מבואר שם בע"ח [בעץ חיים] פ"א ואל תטעה לומר כי זהו האור המקיף כו' ע"ש דהמסך הוא החיצוניות דת"ת [דתפארת] דאימא

Toutefois, il est néanmoins expliqué là, dans Etz Chaim, chapitre 1 : « Et ne vous trompez pas en disant que ceci est la lumière enveloppante », etc. Voyez là-bas : l'écran est la dimension extérieure ('hitsoniyout) du Tiferet d'Imma.

ואמנם היחידה והמקיף דז"א הוא עצמיות ת"ת [תפארת] דאימא ומ"מ המקיף עצמו הוא הגורם להיות בחי' כסא ומסך הנ"ל ולכן המסך הנ"ל נק' רקיע כנודע מענין יהי רקיע כו' ויהי מבדיל כו'

En revanche, la ye'hida et la lumière enveloppante du Zeir Anpin sont l'essence même du Tiferet d'Imma. Néanmoins, c'est la lumière enveloppante elle-même qui fait apparaître le niveau du trône et l'écran mentionnés plus haut. C'est pourquoi l'écran mentionné plus haut est appelé rakia (firmament), comme on le sait à propos de « Qu'il y ait un firmament », etc., « et qu'il sépare », etc.

ולכן נק' ג"כ ג"ע [גן עדן] מתיבתא דרקיע לפי שהתענוג הנמשך בג"ע [בגן עדן] נמשך ע"י בחי' רקיע הנ"ל ועמ"ש מזה בד"ה קא מיפליג במתיבתא דרקיע אם בהרת כו' והגם שנאמר וממעל לרקיע כו' דמות כסא כו'

C'est pourquoi le Gan Eden est également appelé « l'Académie du Firmament » (Mesivta deRakia), car le plaisir qui est attiré dans le Gan Eden passe par le niveau du firmament mentionné plus haut. Voyez ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Ils débattaient à l'Académie du Firmament : si la tache blanche », etc. Et bien qu'il soit dit : « Et au-dessus du firmament », etc., « la forme d'un trône », etc.,

אך כי יש כמה בחי' מסכים בין עולם לעולם יש שנק' רקיע ויש שנק' כסא וע' במק"מ [במקדש מלך] פ' נח (דע"א ב')

Pourtant, il existe plusieurs niveaux d'écrans entre un monde et l'autre : certains sont appelés « firmament », d'autres « trône ». Voir le Mikdash Melech, Parachat Noa'h (page 71b),

וס"פ ויגש ובע"ח [ובעץ חיים] שער כסה"כ [כסא הכבוד] והוא ג"כ הגורם שנשפל הגוף בבחי' אחוריים לישב על הכסא ומאירים המדות דרך המסך שיוכל להיות בחי' [בחינת] השפעת חסדו בג"ע [בגן עדן] בחי' זיו כו' ainsi que la fin de la Parachat Vayigach, et Etz Chaim, Cha'ar Kissei HaKavod (le Portail du Trône de Gloire). C'est aussi ce qui abaisse le corps selon le mode du revers (a'horayim), pour qu'il s'assoie sur le trône ; les attributs brillent alors à travers l'écran, de sorte que puisse avoir lieu le niveau de la diffusion de Sa bonté dans le Gan Eden, le niveau du rayonnement (ziv), etc.

והנה גם בין אריך לאצילות יש ג"כ בחי' פרסא תפארת דאריך כתר לאו"א [לאבא ואימא] (ועמ"ש בביאור ע"פ כי על כל כבוד חופה ועיין בפי' נח דס"ה א')

Or, entre Arich et Atsilout, il existe également un niveau de cloison (parsa) : le Tiferet d'Arich [devient] le Kéter d'Abba et Imma ('Hokhma et Bina) (voir aussi ce qui est écrit dans l'explication du verset « Car sur toute gloire, il y a un dais », ainsi que la Parachat Noa'h, page 65a).

והנה המשכת בחינת השמים כסאי הנ"ל הוא ע"י תשובה עילאה בכל מאדך רעותא דליבא שזהו בחי' הכתר דכנ"י [דכנסת ישראל] שהוא בחי' יחידה

Or, la descente du niveau de « Les cieux sont Mon trône », mentionné plus haut, s'opère par la te-chouva supérieure, « de toute ta force (me'odékha) », la volonté du cœur (re'outa deliba), qui est le niveau du Kéter de Knesset Israël (la Communauté d'Israël), lequel est le niveau de ye'hida

(ועיין בד"ה כי על כל כבוד חופה הנ"ל וע"פ מקושש בענין עושין רצונו של מקום) שמתוקף רצון זה שמעומקא דליבא

(voir le discours commençant par « Car sur toute gloire, il y a un dais », mentionné plus haut, ainsi que celui sur [le passage du] ramasseur de bois (mekochech), à propos de « faire la volonté du Maître du monde »). Car l'intensité de cette volonté, qui vient du plus profond du cœur (me'oumka deliba),

אזי אין יוכל להיות במוחו שום הרהור ורצחן אחר ע"כ נק' יחידה שאין בלבו אלא אחד והוא fait qu'aucune autre pensée ni volonté ne puisse alors se trouver dans son esprit. C'est pourquoi ce niveau est appelé ye'hida (« l'unique »), car il n'y a qu'un seul être dans son cœur. Et c'est

כמו עד"מ כשמוליכין את האדם לדון דיני נפשות אין לו שום מחשבה ורצון אחר רק לדבר זה להציל נפשו כו'

comme, à titre d'analogie, lorsqu'on conduit une personne pour qu'elle soit jugée dans une affaire passible de la peine capitale : elle n'a pas d'autre pensée ni volonté que cette seule chose, sauver sa vie, etc. ;

שרצון זה לפי שנוגע לעצמיות נפשו ממלא כל מוחו ולבו ומקיפו מראשו עד רגלו עד שא"א ליכנס במוחו שום רצון אחר משא"כ ברצון שאינו נוגע כ"כ [כל כך] עד מיצוי הנפש ממש אע"פ [אף על פי] שנוגע לו הרבה

car cette volonté, puisqu'elle touche à l'essence même de son âme, remplit tout son esprit et son cœur et l'enveloppe de la tête aux pieds, au point qu'aucune autre volonté ne peut entrer dans son esprit. Il n'en va pas ainsi d'une volonté qui ne le touche pas aussi profondément, jusqu'à l'extrême limite de l'âme, même si elle le touche beaucoup,

כמו כשיעסוק בפרנסה ברצונו אעפ"כ [אף על פי כן] יכול להיות אצלו רצון אחר ועד"ז יובן ענין בחי' יחידה באלקות שנוגע כ"כ [כל כך] הרצון עד שהנפש ממש ועד בכלל עד שאין לו שום רצון אחר כלל וכלל מעניני עוה"ז כו'

comme lorsqu'il s'occupe volontairement de [gagner] sa subsistance ; néanmoins, il peut avoir une autre volonté. De même, on comprendra la notion du niveau de la ye'hida dans la divinité : la volonté le touche si profondément, jusqu'à atteindre l'âme elle-même et à l'inclure, qu'il n'a absolument aucune autre volonté, quelle qu'elle soit, concernant les choses de ce monde, etc.

ועז"נ [ועל זה נאמר] מכפירי' [מכפירים] יחידתי לכן עי"ז ממשיכים ג"כ למעלה בחי' יחידה וכתר דז"א שיהיה השמים כסאי

Et c'est à ce sujet qu'il est dit : « Parmi les jeunes lions, mon unique (ye'hidati). » Ainsi, par cela, on attire également en haut le niveau de ye'hida et Kéter (la Couronne) de Zeir Anpin, afin que « les cieux soient Mon trône ».

ולכן פעם נקרא בחי' תשובה עילאה בינה ופעם נק' כתר היינו תפארת דאימא שנעשה כתר לז"א (ועד"ז נק' שער החמשים דבינה בשם כתר וכמ"ש במ"א וע' בזהר ויקרא)

C'est pourquoi le niveau de la techouva supérieure est parfois appelé Bina (compréhension) et parfois Kéter : il s'agit du Tiferet d'Imma, qui devient Kéter pour Zeir Anpin (et, de la même manière, la cinquantième porte de Bina est appelée Kéter, comme cela est expliqué ailleurs ; voir aussi le Zohar, Vayikra

(דט"ו ע"ב ודף י"ו ע"ב) בענין תשובה וזהו נכון כסאך מאז ועפמ"ש [ועל פי מה שכתוב] סד"ה ביום השמיני שלח בענין אז תשמח כו'

(p. 15b et p. 16b), à propos de la techouva). Et c'est là le sens de : « Ton trône est établi depuis lors (me'az) », conformément à ce qui est écrit à la fin du discours commençant par « Le huitième jour, il envoya », à propos de « Alors (az) tu te réjouiras », etc.

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד וזהו ענין בינה מקננא בכורסייא ועי"ז נמשך תוספת אור בגי"ע [בגן עדן]

Et c'est ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Grande est la techouva, car elle atteint le Trône de Gloire. » C'est là la notion de « Bina niche dans le Trône (Kursaya) ». Par cela, une lumière supplémentaire est attirée dans le Gan Eden ;

כי ולתבונתו אין מספר כתי' [כתיב] משא"כ על בחי' מלי' נאמר המוציא במספר צבאם ועי"י כורסייא נמשך בגי"ע [בגן עדן] מבחי' בינה ולתבונתו כו' וזהו שבינה ותבונה נקי' העולם הבא:

car il est écrit : « Et son entendement (tevunaso) est sans nombre », tandis qu'au sujet du niveau de Mal'hout (souveraineté), il est dit : « Il fait sortir leur armée en la comptant ». Par le Trône (Kursaya), sont attirés dans le Gan Eden, depuis le niveau de Bina, « et son entendement », etc. C'est pourquoi Bina et Tevouna sont appelées le Monde futur.

9 (קיצור. והנה כסא ופרסא הנל שרשה נמשך מת"ת [מתפארת] דאימא שהוא כתר לז"א המקיף ונקי' יחידה)

(Résumé : À présent, la racine du trône et de la cloison mentionnés plus haut se prolonge depuis le Tiferet (beauté) d'Imma, qui est le Kéter (la Couronne) enveloppant du Zeir Anpin, et est appelé ye'hida.

וגם בין אי"א לאצי"י יש גי"כ פרסא שנמשך מת"ת [מתפארת] דאי"א שנעשה התר לאוי"א [לאבא ואימא] והוא נמשך עי"י תשובה עילאה בכל מאדך יחדה שאינו סובל שושם רצן אחר כו' נכון כסאך מאז):

Et entre Arich Anpin et Atsilout, il y a également une cloison, qui se prolonge depuis le Tiferet d'Arich Anpin, lequel devient le Kéter d'Abba et Imma. Elle se prolonge par la techouva supérieure, « de toutes tes forces », la ye'hida, qui ne tolère aucune autre volonté, etc. ; « Ton trône est établi depuis lors. »)

10 ד והארץ הדום רגלי. היינו להשפיל אי"ע [את עצמן] מי אנכי להתקרב ויירא מגשת אליו וגם התורה ירדה ונתלכשה כלכושים גשמיים

4. « Et la terre est le marchepied de Mes pieds. » Cela signifie s'humilier : « Qui suis-je pour m'approcher ? » et craindre de s'approcher de Lui. La Torah aussi est descendue et s'est revêtue d'habits matériels ;

רק בחיי שום תשים עליך מלך עול מלכות שמים ועול מצות וכמ"כ [וכמו כן] מעורר למעלה שיורד מדת מלכות להחיות נבראים (וזהו כמשל הרגל שיורדת למטה מהכסא ועמ"ש בזה בד"ה ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר)

[il n'y a] que le niveau de «Tu établiras assurément un roi sur toi»: le joug de la royauté du Ciel et le joug des mitsvot. De même, on suscite en haut la descente de l'attribut de Mal'hout (souveraineté), afin qu'il donne la vie aux êtres créés (c'est comme l'image du pied qui descend au-dessous du trône; voir ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par «Et sous Ses pieds, comme l'ouvrage d'une brique de saphir»).

ולכן בנין המלי מהגבורות וז"א מחסדים (ועמ"ש מזה בד"ה וכל בנין בענין א"ת [אל תקרי] בנין אלא בונין)

C'est pourquoi l'édification de Mal'hout provient des Guevourot (forces de retenue), et [celle] de Zeir Anpin (les attributs émotionnels), des 'Hassadim (forces de bonté) (voir ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par «Et tous tes enfants», au sujet de «Ne lis pas "tes enfants" (banayich), mais "tes bâtisseurs" (bonayich)»).

כי בחיי מלכות אין מלך בלא עם דינא דמלכותא דינא ולכן נק' מזבח דכתיב והאש תמיד תוקד על המזבח ונק' אשא תכלא דאכיל כו'

Car, pour ce qui est du niveau de Mal'hout, «il n'est pas de roi sans peuple»; «la loi du royaume est la loi». C'est pourquoi elle est appelée un autel, comme il est écrit: «Et le feu brûlera continuellement sur l'autel»; elle est également appelée «le feu bleu qui consume», etc.

ולפעמים נק' בחיי נר בהעלותך את הנרות שיש כמה גבורות שונים ומיני צמצומים בספ"י [בספירה] / בספירות המלכות

Parfois, elle est appelée le niveau d'une lampe: «Quand tu allumeras les lampes», car il existe plusieurs Guevourot distinctes et plusieurs sortes de contraction (tsimtsum) dans la Séfira de Mal'hout.

אבל הכלל שבנינה מן הגבורות ע"כ המשכה זו הוא ע"י קבלת עול כו' (ועמ"ש סד"ה זכור את אשר עשה לך עמלק).

Mais, de manière générale, son édification provient des Guevourot. C'est pourquoi cette émanation s'opère par l'acceptation du joug (kabbalat ol), etc. (voir ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «Souviens-toi de ce qu'Amalek t'a fait»).

והנה בזהר פקודי (דרמ"א א') פי' ובגין דבעי לאתפשטא יתיר לתתא אמר הדום רגלי דהיינו כידוע מענין רגליה יורדות כו' שמתלכשת גם בהשרים של עובדי כוכבים להחיותם

Or, le Zohar sur Pekoudei (241a) explique : « Et parce qu'elle doit s'étendre davantage vers le bas, il est dit : "le marchepied de Mes pieds". » Cela correspond, comme on le sait, à l'expression « Ses pieds descendent », etc. : elle se revêt également dans les princes des idolâtres pour leur donner la vie.

אבל בזמן בהמ"ק [בית המקדש] לא היתה מתלכשת בהם לכן נק' בהמ"ק [בית המקדש] הדום רגלי אלקינו (בדברי הימים) ועמ"ש סד"ה הנך יפה בענין

Mais, à l'époque du Temple, elle ne se revêtait pas en eux. C'est pourquoi le Temple est appelé « le marchepied des pieds de notre D.ieu » (dans Chroniques). Voir aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par « Voici, tu es belle », au sujet de

הנה עין ה' אל יראיו כו' להציל ממות נפשם כו' ועד"ז משחרב בהמ"ק [בית המקדש] אין להקב"ה אלא ד"א [ד' אמות] של הלכה וזהו ג"כ והארץ הדום רגלי כי ארץ נק' תשבע"פ [תורה שבעל פה].

« Voici, l'œil de Havaya est sur ceux qui Le craignent », etc., « pour sauver leur âme de la mort », etc. De même, depuis la destruction du Temple, le Saint béni soit-Il n'a rien d'autre que les quatre coudées de la halakha. C'est aussi le sens de « La terre est Mon marchepied », car la Torah orale est appelée « terre ».

ואולי הדום זהו הפרסא שבבני"ע עצמו בין עולם לעולם או היכל ק"ק [קדש הקדשים] דיצירה ועשיה ועד"ז נאמר בשבת אם תשיב משבת רגלך.

Peut-être le « marchepied » désigne-t-il la parsa à l'intérieur même de Béria, de Yetsira et d'Assiya, entre un monde et le suivant, ou la salle du Saint des Saints de Yetsira et d'Assiya. De même, il est dit à propos de Chabbat : « Si tu détournes ton pied du Chabbat. »

ועמ"ש ע"פ הזהר פ' קרח (דקע"ח ע"א) בשעתא דבעא יומא לאתקדשא כו' ועמ"ש בד"ה ויקהל משה בענין סמיכת שבת למלאכת המשכן

Voyez aussi ce qui est écrit au sujet du Zohar, Parshas Korach (page 178a) : « À l'heure où le jour est sur le point d'être sanctifié », etc. Voyez également ce qui est écrit dans le discours commençant par « Et Moché rassembla », à propos de la juxtaposition de Chabbat au travail du Michkan ;

כי אחר המשכה צ"ל א"ח [אור חוזר] שלא יומשך יותר מדאי ועמ"ש ע"פ המאמר שמות רבה פכ"ג ע"פ אז ישיר בענין אגוסטוס יושב כו' דמעלת הישיבה על העמידה שהרגלים נגבהים כו' והיינו שלא יהיה רגליי [רגליים] יורדות.

car après la descente, il doit y avoir une lumière de retour (Or Chozer), afin que la descente ne se prolonge pas excessivement. Voyez aussi ce qui est écrit au sujet de l'enseignement de Shemos Rabbah, chapitre 23, à propos du verset «Alors il chanta», concernant «Augustus est assis», etc.: l'avantage de la position assise sur la station debout est que les pieds sont relevés, etc.; c'est-à-dire que «ses pieds» ne doivent pas «descendre».

וזהו ע"פ שני עדים כו' יקום דבר ופי' ברע"מ [ברעיא מהימנא] פי' שופטים (דער"ה א') דהיינו מ"ש העדותי ככם היום את השמים ואת הארץ כי

C'est le sens de «Par la bouche de deux témoins», etc., «une affaire sera établie»; et il est expliqué dans le Raaya Mehemna, Parshas Shoftim (page 275a), que cela correspond à ce qui est écrit: «Je prends aujourd'hui à témoin contre vous les cieux et la terre.» Car

הנה פי' יקום דבר הוא עליית המלי' להיות לה קימה מעלייתא וכינין אגוסטוס יושב וכמ"ש בפ' ויחי (דרל"ט ע"א) מתל למלכא דהוה יתבי בכורסיא כו'

le sens de «une affaire (davar) sera établie (yakoum)» est l'ascension de Mal'hout, afin qu'elle accède à une «station debout» (kimah) éminente; c'est comparable à «Augustus est assis». Comme il est écrit dans Parshas Vayechi (page 239a): «Parabole d'un roi qui était assis sur son trône», etc.,

אקרי מלך עילאה כד נחית ואזיל לבי עבדיה מלך זוטא אקרי ועמ"ש מזה בד"ה והיה מדי חדש שוהו ההפרש בין שבת לחול שבשבת הוא עליות הדב ור לבחי' תענוג העליון וח"ע [וחכמה עילאה]

«est appelé le Roi suprême; lorsqu'il descend et se rend dans la maison de son serviteur, il est appelé un roi inférieur.» Voyez aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par «Et il arrivera, chaque nouvelle lune»: telle est la différence entre Chabbat et les jours de semaine; le Chabbat, la parole s'élève au niveau du plaisir suprême et de la 'Hokhma Ilaa (la 'Hokhma supérieure).

וזהו אם תשיב כו' ודבר דבר כו' וז"ש [וזהו שכתוב] ותקם את דבריך כי צדיק אתה וקימה זו הוא ע"פ בי' בחי' הנ"ל דשמים וארץ כו'

C'est le sens de «Si tu détournes», etc., «et prononcer une parole (daber davar)», etc. C'est aussi ce qui est écrit: «Et Tu as établi Tes paroles, car Tu es juste.» Cet établissement s'accomplit sur la base des deux niveaux mentionnés plus haut, ceux du ciel et de la terre, etc. :

רצוא ושוב כי השמים כסאי וזהו בחי' מלך עילאה כנ"ל והארץ הדום שלא יתפשט יותר מדאי כנ"ל:

« courir et revenir » (ratso vashov) : car « les cieux sont Mon trône », et cela correspond au niveau du Roi suprême, comme mentionné plus haut ; et « la terre est [Mon] marchepied », afin que le flux ne se répande pas excessivement, comme mentionné plus haut.

11 (קיצור. ענין והארץ הדום כו' כי ארץ שפלות שמשפיל א"ע [את עצמו] בבחי' שוב ועד"ז למעלה המשכה

בעשיי [בעשייה] אך צ"ל הדום שרפרף כו' ואפ"ל [ואפשר לומר] שמים ג"ע [גן עדן] עליון כנ"ל ע"י כסאי.

(Résumé: Le sens de « Et la terre est [Mon] marchepied », etc. : la « terre » désigne l'humilité, le fait de s'abaisser dans la modalité du « retour » (chov) ; de même, en haut, il s'agit d'un flux qui se prolonge dans le Monde d'Assiya (Action). Mais il faut aussi un « marchepied », un tabouret, etc. On peut aussi dire que les « cieux » désignent le Gan Eden supérieur, comme mentionné plus haut, par l'intermédiaire de « Mon trône ».

והארץ ג"ע [גן עדן] התחתון שנמשך מבחי' רגלי נה"י [נצח הוד יסוד] מדלג ומקפץ כו' והדום ג"כ פרסא

שבבי"ע עצמו בין עולם ועולם כו' ואולי היכל ק"ק [קדש הקדשים] דעשיי [דעשייה] או דיצירה):

Et la « terre » est le Gan Eden inférieur, qui se prolonge depuis le niveau de « Mes pieds », Netsa'h (victoire), Hod (splendeur) et Yessod (fondement), « sautant et bondissant », etc. Le « marchepied » est aussi la cloison qui se trouve au sein même de Béria, Yetsira et Assiya, entre un monde et un autre, etc. ; et peut-être s'agit-il de la chambre du Saint des Saints d'Assiya ou de Yetsira.)

12 ה ועתה צ"ל ענין ההפרש בין בחי' השמים כסאי והארץ הדום רגלי ובין בחי' השמים החדשי [החדשים]

כו'.

5. À présent, il faut comprendre la différence entre le niveau de « Les cieux sont Mon trône et la terre est Mon marchepied » et celui des « nouveaux cieux », etc.

דהנה ידוע שג"ע [שגן עדן] הוא רק לפי שעה ועיקר הגמול הוא רק באלף השביעי למחר לקבל שכרם

Car il est connu que le Gan Eden n'est que temporaire, et que la récompense principale ne vient que dans le septième millénaire : « demain, pour recevoir leur récompense ».

והנה בזה הזמן הכל ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] שלפי הערת המ"ן [המ"ן]

נוקבין] הוא המשכת המ"ד [המ"ן דוכרין] שהוא המשכת המוחין

Or, en ce temps, tout passe par un éveil d'en bas [qui suscite] un éveil d'en haut : à la mesure de l'éveil des mayin noukvin (eaux féminines) correspond la descente des mayin doukhrin (eaux masculines), qui est une descente de l'intellect (mo'hin).

ולפי המוחין הוא הכתר שלפי ערך הפנימי כך הוא המקיף רק שכתר הז"א האמור למעלה הוא בחי גדלות

Et le Kéter (la Couronne) correspond à l'intellect, car la mesure de la lumière intérieure détermine celle de la lumière enveloppante. Toutefois, le Kéter de Zeir Anpin (les attributs émotionnels) mentionné plus haut est le niveau de gadlout (maturité).

ואף בראשית בריאת העולמות שהיה שלא ע"י העלאת מ"ן [מיינ נוקבין] אעפ"כ [אף על פי כן] הוא ע"י שעלה במחשבה התענוג מההעלאת מ"ן [מיינ נוקבין] שיהי [שיהיה] אח"כ

Et même au commencement de la création des mondes, qui ne résulta pas de l'élévation des mayin noukvin, cela se fit néanmoins ainsi: le plaisir que susciterait par la suite l'élévation des mayin noukvin s'éleva dans [Sa] pensée,

כמאמר בראשית בשביל ישראל שנק' ראשית ישראל עלו במחשבה שיעלו מ"ן [מיינ נוקבין] וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ עם המלך ישבו במלאכתו במי נמלך בנשמתן של צדיקים והיינו ע"י בחי בכל מאדך נמשך הכתר כנ"ל.

comme l'enseigne le dicton: «Berechit [«Au commencement»]: pour Israël, qui est appelé "reïchit" [«premier»]»; «Israël s'éleva dans [Sa] pensée» afin qu'ils élèvent les mayin noukvin. Et nos Sages, de mémoire bénie, ont dit à propos du verset «Avec le roi, ils demeureraient dans son œuvre»: «Avec qui prit-Il conseil? Avec les âmes des justes.» C'est-à-dire que, par le niveau de «de toute ta force», le Kéter est attiré vers le bas, comme indiqué plus haut.

אמנם לע"ל [לעתיד לבוא] כתיב וגבה מאד פי' שגם המאד יוגבה ברום המעלות יותר מבחי ההעלאת והמשכ' דבחי בכל מאדך כי

Cependant, au sujet du Temps futur, il est écrit: «Et il s'élèvera très haut (vegavah me'od)»; cela signifie que même le me'od sera élevé aux sommets les plus hauts, au-delà du niveau de l'élévation et de la descente du niveau de «de toute ta force (me'odekha)». Car

הנה מאד אותיות אדם והענין כי בחטא אדה"ר [אדם הראשון] ירדו העולמות ולע"ל [ולעתיד לבוא] יתעלו העולמות כמו שהיה מקומם באמת.

me'od est formé des lettres de Adam. Voici ce que cela signifie: par la faute d'Adam, le premier homme, les mondes descendirent; au Temps futur, ils seront élevés jusqu'à la place qui est véritablement la leur.

עיינ מזה בספר הגלגולים פייז אך לא זו בלבד כ"א שימשכו נשמות חדשוי [חדשות] מה שלא

Voyez à ce sujet Sefer HaGilgulim, chapitre 17. Mais il ne s'agit pas seulement de cela : de nouvelles âmes seront attirées vers le bas, qui n'étaient pas

נכללו באדה"ר [באדם הראשון] כלל והם גבוהים ומעולים מכל הנשמות שנכללו באדה"ר [באדם הראשון]
וכמ"ש בספר הגלגולים פ"ז [פרק ז'] שבח"י יחידה דנשמות אלו הוא למעלה גם מיחידה דאצי" שבאדה"ר
[שבאדם הראשון]

du tout incluses en Adam, le premier homme, et elles sont plus hautes et plus élevées que toutes les âmes qui étaient incluses en Adam, comme il est écrit dans Sefer HaGilgulim, chapitre 7 : le niveau de ye'hida de ces âmes est supérieur même à la ye'hida du Monde d'Atsilout (Émanation) qui était en Adam.

והיינו לפי שהם יומשכו מפנימיות עתיק משא"כ בכל ההמשכות עכשיו הוא רק מחיצוניות עתיק
ופנימית עתיק הוא למעלי [למעלה / למעלה] מהשבירה והתיקון והוא ענין אתעדל"ע [אתערותא דלעילא]
שלמעלה מאתעדל"ת [מאתערותא דלתתא] לגמרי

Cela tient au fait qu'elles seront attirées de la dimension intérieure (pnimiyout) d'Atik, tandis que tous les dévoilements actuels ne proviennent que de la dimension extérieure ('hitsoniyout) d'Atik. Or, la dimension intérieure d'Atik est au-dessus de la brisure [des réceptacles] et de la rectification ; c'est là le concept d'un éveil d'en haut entièrement supérieur à un éveil d'en bas.

וזהו ענין השמים החדשים והארץ החדשה המשכת מקיפים ופנימים חדשים שלמעלי [שלמעלה] מהשבירה
והתיקון כו' שהם מ"ן [מ"ן נוקבין] ומ"ד [ומ"ן דוכרין] כו'

Tel est le concept des « nouveaux cieus et de la nouvelle terre » : l'attraction de nouvelles lumières enveloppantes et intérieures, qui sont au-dessus de la brisure et de la rectification, etc., et qui sont les mayin noukvin et les mayin doukhrin, etc. ;

אשר אני עושה שנמשכ"י [שנמשכים / שנמשכין] באתעדל"ע [באתערותא דלעילא] לבד עומדים לפני לפני הפרסא
וגם פ"י לפני שהוא מפנימיות עתיק

« que Je fais » : elles sont attirées vers le bas par un éveil d'en haut seulement ; « se tiennent devant Moi » : devant la séparation. « Devant Moi » (lefanai) signifie aussi qu'elles proviennent de la dimension intérieure d'Atik.

(וזהו ההפרש בין השמים כסאי כו' שנמשכים ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] וא"א להמשיך רק מחיצוניות עתיק ע"כ נק' כסאי כמשל היושב על הכסא שרק אחוריים שלו נמשכים על הכסא ועדיין נאמר וראית את אחורי ופני

(Telle est la différence avec « Les cieux sont Mon trône », etc. : ceux-ci sont attirés vers le bas par un éveil d'en bas, et il est impossible d'attirer vers le bas autre chose que la dimension extérieure d'Atik. C'est pourquoi ils sont appelés « Mon trône » : selon l'image de celui qui s'assied sur un trône, dont seul le dos repose sur le trône. De même, il est dit : « Et tu verras Mon dos, mais Ma face

לא יראו משא"כ בהשמים והארץ החדשים כתיב עומדים לפני דייקא שהם מפנימי' [מפנימיות / מפנימית] עתיק שלמעלה מעלה לאין קץ מבחי' אחוריים וחיצוניות ובמ"א נת' [נתבאר] שהמשכה זו שרשה מלמעלה מהקו וחוט כו' כמ"ש מזה ע"פ ואכלתם אכול).

ne sera pas vue.» En revanche, au sujet des nouveaux cieux et de la nouvelle terre, il est précisé-ment écrit : «se tiennent devant Moi» (lefanai), car ils proviennent de la dimension intérieure d'Atik, infiniment supérieure au niveau du dos et à la dimension extérieure. Ailleurs, il a été expli-qué que la racine de cette attraction vers le bas se trouve au-dessus du kav (ligne de lumière) et du fil, etc., comme il est écrit à ce sujet sur [le verset] «Vous mangerez en mangeant».)

אך השמים והארץ דכעת לא שיתבטלו לגמרי רק גם הם יתעלו ויעמדו לפני למעלה מהפרסא כי כעת הכל בירורים

Mais les cieux et la terre actuels ne seront pas entièrement annulés ; eux aussi s'élèveront et «se tiendront devant Moi», au-dessus de la séparation. Car, à présent, tout relève des clarifications (beirourim),

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] שלא יהיה שייך עוד בירורין שכבר נתברר הכל בהיום לעשותם יעלו הם ג"כ לפני

mais, dans le Temps à venir, lorsque les raffinements n'auront plus lieu d'être, puisque tout aura déjà été raffiné dans le «aujourd'hui, pour les accomplir», eux aussi s'élèveront devant Moi

(ועמ"ש כעין זה בביאור ע"פ והיה מספר בני' [בני ישראל] כו' אשר לא יספר כו' ובפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] במדבר דק"ז סע"ב [סוף עמוד ב])

(et voyez ce qui est écrit dans le même esprit dans l'explication du verset «Le nombre des enfants d'Israël sera», etc., «qui ne sera pas compté», etc., et dans le commentaire du Ramaz, Bamidbar, page 117, fin du côté b).

כחן יעמוד זרעכם כתיב אור זרוע לצדיק שבחייצדיקים זרוע להם האור מכבר ובבעלי תשובה זרועי על כל מים שזורעים תמיד ע"י שמהפכים חשוכא לנהורא כו'

«Ainsi se maintiendra votre descendance», est-il écrit. «La lumière est semée pour le juste» : pour le niveau des justes, la lumière a été semée depuis longtemps ; et, chez les baalei techouva, [il s'agit de] «ceux qui sèment près de toutes les eaux», car ils sèment constamment en transformant l'obscurité en lumière, etc.

והבטיח להם הנביא שכ"ז [שכל זה] יעמדו לפני כנ"ל ושמכם הוא בחי' ויעש דוד שם היינו הארץ כו'

Et le prophète leur a promis que tous ceux-là se tiendraient devant Moi, comme mentionné plus haut. Et «votre nom» correspond au niveau de «David se fit un nom», c'est-à-dire la terre, etc. ;

יעמוד ג"כ לפני ועמ"ש בד"ה הבאים ישרש שבחי' הזריעה זהו דוקא בבחי' ארץ היא כנס"י [כנסת ישראל] וזהו ענין ושמכם.

[elle] aussi se tiendra devant Moi. Et voyez ce qui est écrit dans le discours commençant par «Ceux qui viennent prendront racine» : le niveau des semailles se trouve précisément dans le niveau de la «terre», qui est Knesset Israël (la Communauté d'Israël) ; tel est le sens de «et votre nom».

13 והיה מדי חדש כו'. פי' שיש ב' בחי' בעליית הנשמות לעתיד לעמוד לפניו ית' שיש שיתעלו לגמרי שיעמדו שם

« Et il arrivera, à chaque nouvelle lune », etc. Cela signifie qu'il existe deux niveaux dans l'élévation des âmes à l'avenir, lorsqu'elles se tiendront devant Lui, béni soit-Il : certaines s'élèveront entièrement, de sorte qu'elles se tiendront là

תמיד וע"ז נאמר כן יעמוד זרעכם ושמכם ויש שלא יתעלו לעמוד לפניו תמיד כי אם מיד חדש ומדי שבת יתעלו גם הם להשתחוות לפני כו' :

en permanence. C'est à leur propos qu'il est dit : « Ainsi se maintiendront votre descendance et votre nom » ; et il en est d'autres qui ne s'élèveront pas pour se tenir en permanence devant Lui, mais qui, à chaque nouvelle lune et à chaque Chabbat, s'élèveront elles aussi « pour se prosterner devant Moi », etc.

14 קיצור. ענין השמים החדשים כו' מקיפים ופנימים חדשים שלא באו עדיין בהשתלשלות ונק' עומדים לפני למעלה מהפרסא:

Résumé: Le sujet des «nouveaux cieux», etc. : de nouvelles lumières englobantes et intérieures qui ne sont pas encore venues dans l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), et qui sont appelées «se tenant devant Moi», au-dessus de la cloison.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/shir-hashirim/42/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak